

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Kamila Vacíka a z přísedících Lenky Šichové a Vlasty Žatečkové v hlavním líčení konaném dne 20. března 2018 takto:

Podle § 226 písm. a) trestního řádu se obžalovaná Michaela B. [REDACTED], narozená [REDACTED] v Žatci, učitelka, trvale bytem [REDACTED], zprošťuje obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

v období nejméně od 1. 1. 2013 do 2. 3. 2016 jako ředitelka a statutární zástupce příspěvkové organizace Mateřská škola Podbořany, se sídlem Bratří Čapků 795, IČ 72744987, a v období od 2. 3. 2016 do 30. 4. 2016 jako učitelka příspěvkové organizace Mateřská škola Podbořany, která podepsala hmotnou odpovědnost dne 1. 9. 2001, v úmyslu získat majetkový prospěch odčerpávala finanční hotovosti z pokladny Mateřské školy Podbořany na základě fiktivních, nebo pozměněných pokladních dokladů o nákupu zboží pro Mateřskou školu Podbořany od společností MEDICINA, spol. s r.o. Podbořany, KLÁRA KVĚTINY s.r.o. Rakovník, JEDNOTA SD Podbořany, Anna S. [REDACTED] Kryry, ENERGO Arch s.r.o. Havraň, které následně jako ředitelka Mateřské školy Podbořany vkládala do účetnictví mateřské školy, kdy za rok 2013 takto odčerpala částku nejméně 49.812,- Kč, za rok 2014 částku nejméně 29.209,- Kč a za rok 2015 částku nejméně 6.141,- Kč, a dále v úmyslu získat majetkový prospěch vkládala do účetnictví Mateřské školy Podbořany pokladní doklady od OSVČ Michaela B. [REDACTED], [REDACTED] o nákupu zboží pro Mateřskou školu Podbořany, které nemohla jako OSVČ dodat, protože je nenakoupila, když doklady z účetnictví Mateřské školy Podbořany a z účetnictví fyzické osoby Michaely B. [REDACTED] spolu nekorespondují, tedy se jednalo o fiktivní doklady a tímto úmyslným jednáním odčerpala jako ředitelka z pokladny Mateřské školy Podbořany za rok 2013 částku nejméně ve výši 210.364,- Kč, za rok 2014 částku nejméně ve výši 496.812,- Kč, za rok 2015 částku nejméně ve výši 477.513,- Kč a za rok 2016 částku nejméně ve výši 58.105,- Kč a jako učitelka za rok 2016 částku nejméně ve výši 4.091,- Kč a takto získané finanční prostředky si ponechala pro vlastní potřebu a způsobila tak poškozené příspěvkové organizaci Mateřské škole Podbořany, IČ 72744987, se sídlem Bratří Čapků 795, škodu v celkové výši nejméně 1,332.047,- Kč,

ve kterém bylo podanou obžalobou spatřováno spáchání zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaná stíhána.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená Mateřská škola Podbořany, IČ 72744987, se sídlem Bratří Čapků 795, odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení nebylo prokázáno, že by se obžalovaná žalovaného skutku dopustila. Skutek, jehož spáchání bylo obžalované kladeno za vinu, obsahuje dvě různá jednání, kterými měla obžalovaná čin spáchat. Soud pro přehlednost odůvodnil obě části skutku zvlášť.
2. Obžalovaná spáchání skutku popřela. Na počátku své výpovědi se vyjádřila k důvodům zahájení jejího trestního stíhání, kdy uvedla, že důvodem bylo, že starosta Podbořan pan [REDAKCE] měl jiného kandidáta na post ředitelky Mateřské školy Podbořany, se sídlem Bratří Čapků 795, IČ 72744987, (dále jen „poškozená“, nebo „školka“). Dále popsala průběh auditu provedený společností APTUS, kdy upozornila na vyjádření Ministerstva vnitra na jeho nezákonnost. Dále uvedla, že následně jí starostou bylo řečeno, že na základě výsledku auditu ji rada města večer odvolá, zda se nechce vzdát funkce. Uvedla, že již mával papírkem s usnesením rady, kde již byla odvolána. Bylo to podepsáno, čekalo se jen, co udělá. Vyhrožoval jí finančním úřadem, policií. Ona je přímý člověk, řekla mu, „že mi může políbit“, a pod nátlakem podepsala vzdání se funkce ředitelky. Tento papír si pak starosta odnesl do podatelny a nechal si ho orazítkovat, ona ho orazítkovaný nemá, měla ho v kabelce. Funkce se vzdala ke 2. 3. 2016 a 3. 3. přišla do školy kontrola. Vedoucím kontrolní skupiny byl pan K [REDAKCE]. Popsala průběh kontroly s tím, že škola byla předána městu bez jakýchkoliv inventarizačních rozdílů či vyčíslené škody. Následně proběhla další kontrola, kde jí bylo dáváno za vinu falšování dokladů a nedodání zboží. Doklady o kontrole se na úřad vezly v prádelních koších, nebyl vyhotoven předávací protokol, aby bylo průkazné, jaké doklady šly na obecní úřad. Ani po této kontrole, která trvala do 31. 3., nebyla škoda vyčíslena. Dále obžalovaná namítla, že policie si nepřevzala protokolárně doklady od mateřské školy ani od ní. O jí dodávaném zboží do školky všichni věděli, nikdy nebyla radou upozorněna na to, že by to bylo nezákonné. Dále popsala prodej zboží s tím, že marže a ceny byly přiměřené, odmítla údajné předražení, srovnávání cen podle ní proběhlo k cenám z jiného časového období. Ví, že v minulosti se vytýkalo bývalé ředitelce, pokud něco nakupovala, aby na dokladu nebyla podepsána 3x, a to jako příjemce, schvalovatel a pokladník. Důsledně to nedodržovala, žádala paní P [REDAKCE], aby jí to překontrolovala, zboží bylo na chodbě, z 99 procent byla u toho, když si brala peníze. Viděla zavřenou krabici, poté otevřenou a nebyla sama. K objemu nakupovaného zboží popsala rozšíření kapacity školky, popsala také třídění zboží.
3. K namítanému nesprávnému předání účetních dokladů bez protokolů, ve kterých by byly veškeré předávané účetní doklady konkrétně vyjmenovány, a to jak u účetnictví poškozené, tak u svého, soud nezjistil žádné manipulace s účetnictvím. Dle znalkyně účetnictví obžalované odpovídalo podaným daňovým přiznáním. Proto s ním podle soudu nebylo manipulováno. Z účetnictví školky byl zjištěn větší rozsah dodaného zboží obžalovanou, než z jejího účetnictví v příslušném roce. Ani zde tedy nic nesvědčí o manipulaci s ním. Naopak, pokud by nějaké doklady o dodávkách zboží chyběly, znamenalo by to ještě větší teoretický rozdíl mezi zbožím obžalovanou nakoupeným, a na druhé straně do školky dodaným. Existence dokumentů o provedených inventurách, které měly každý rok u poškozené proběhnout, nebyla prokázána ani vyvrácena. S

ohledem na hranici ceny nakoupeného zboží pro inventarizaci však takové doklady neměly zásadní význam pro dokazování. Dále obžalovaná namítala neprovedení inventarizace při jejím ukončení funkce, nebo neschopnost poškozené vyčíslit způsobenou škodu a tedy to, jaké zboží do školky nedodala. Lze souhlasit, že ke kontrole majetku při předání mateřské školy nedošlo, lze souhlasit i s tím, že poškozená škodu v podstatě nevyčíslila. Přebrala výši škody z obžaloby, která však nebyla škodou, ale odpovídala veškerému zboží, které mělo být v žalovaném období obžalovanou dodáno. Případná nedostupnost jakýchkoliv účetních dokladů však při hodnocení důkazní situace nebyla soudem hodnocena k tíži obžalované.

část skutku – pozměněné a fiktivní doklady

4. V první části žalovaného skutku je obžalované kladeno za vinu, že ze školky odčerpala na základě fiktivních nebo pozměněných dokladů o nákupu zboží v letech 2013 - 2015 celkem 85.162 Kč. Z potvrzení Města Podbořany soud zjistil, že obžalovaná byla jmenována ředitelkou školky na dobu určitou, do 30. 6. 2018. K 1. 1. 2003 uzavřela s poškozenou v pořadí již druhou Dohodu o hmotné odpovědnosti. Pro posouzení viny obžalované nemá v trestním řízení význam, zda "podepsala hmotnou odpovědnost", jak uvádí obžaloba. Význam dohody o hmotné odpovědnosti pro případné občanskoprávní řízení nepřísluší soudu hodnotit. Obžalovaná se vzdala funkce ředitelky školky dne 2. 3. 2016. V předávacím protokolu ze dne 3. 3. 2016 je uvedeno, že účetnictví je vedeno paní/firmou, na základě Smlouvy o vedení účetnictví č. 12 ze dne 16. 12. 2002. Byly předány i inventární sestavy majetku zřizovatele ve výpůjčce a majetku ve vlastnictví poškozené.
5. Obžalovaná spáchání skutku v tomto bodu popřela, uvedla, že doklady nefalšovala ani nepadělala. Dále popsala, že nákupy prováděly v podstatě všechny ostatní zaměstnankyně školky a zboží, které je na účtenkách uvedeno, se pro potřeby školky v uvedeném období nakupovalo.
6. Svědkyně Martina M. k této části skutku uvedla, že nákupy probíhaly vždy se souhlasem obžalované. Peníze většinou dostaly předem z pokladny. Po návratu a předložení zboží odevzdaly paragon, daňový doklad a rozdíl peněz. Pokud se to uskutečnilo na základě telefonického rozhovoru, financovala nákup ze svého a po předložení paragonu jí byla částka vyplacena. Ona sama nakupovala tak 4x nebo 5x do roku, a to za řádově 1.000 nebo 1.500 Kč. Květiny mohla kupovat za 5 tis. Kč. Přístup k penězům školky měla obžalovaná, v její nepřítomnosti paní P. K níže uvedeným dokladům uvedla, že i přes nesouhlas podpisů se nákupy uskutečnily.
7. Svědkyně Romana P. vypověděla, že od roku 2013 pracovala na pozici vedoucí školní jídelny. Paní B. vypomáhala dělat pokladnu jednou za měsíc. Zavolal účetní, že si přijede pro podklady. Dostala štos paragonů, nahoře měla lísteček, kolik jí vychází zůstatek v hotovosti. Ona vypsala výdajové doklady, udělala pokladnu a odsouhlasili si zůstatky. Vždy to souhlasilo. Dále se svědkyně vyjádřila k jednotlivým dokladům, jak je uvedeno níže.
8. Pozměněné či fiktivní účtenky
9. Medicina
-výdajový pokladní doklad

č. 102 - pozměněný, paragon 32 - rozdíl 2.000 Kč – příjemce M., pokladník a schválil B., nákup 2. 8. 2013 za 2.500 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová

Výdajový pokladní doklad, příjemce M [REDACTED], předmětem nákupu měly být dekorace. Paragon z účetnictví školky č. 32 je vystaven na stejnou částku.

Svědkyňe Martina M [REDACTED] k tomuto uvedla, že do této společnosti chodili nakupovat dekorace, květiny, květináče. Za částku přes 2 tis. Kč tam nakupovala nějakou dekoraci, neví, zda vícekrát. Vybavuje si to. Podpis není její. V teoretické rovině se vyjádřila, že v případě tohoto nákupu by patrně dostala peníze předem, k tomu by doklad nedostala, šlo by o ústní domluvu. Většinou tomu bylo přítomna paní P [REDACTED].

č. 100 - pozměněný, paragon 10, navýšení 2000 Kč, příjemce B [REDACTED], schválil a pokladní B [REDACTED], nákup 31. 7. 2013 za 2190,- Kč

Svědkyňe Alena J [REDACTED], zaměstnanec Mediciny, uvedla, že doklad je její. Nákup proběhl jen za částku 190,- Kč. Dvojka není její. Také dvojka u dokladu 32 není její. K ní nechodilo nakupovat více učitelek, vždy paní M [REDACTED]. Obžalovanou i ostatní učitelky zná podle vidění. Dávala policii papír s denní tržbou. V ten den nebyla tak velká tržba. Vyjede se účet za celý den a napíše se to do sešitu. Doklady o jednotlivých nákupech se k tomu připínají. Paragon dávala jen na žádost zákazníka, jinak jen účtenku. Doklady na č. l. 187 a 188 jsou originály, nechávali si kopii. Kopie paragonů nejsou, stěhovala se prodejna. Nedovede (na přehledu denních tržeb) ukázat částku 190,- Kč, za kterou měla prodat květiny paní M [REDACTED].

Dle přehledu denních tržeb byla denní tržba 2. 8. 2013 1.184,- Kč a 31. 7. 2013 1.002,- Kč. Částky z přehledu odpovídají dokladu z pokladny.

Jednotlivé částky na dokladu z pokladny jsou v součtu rovny denní tržbě. Přesto žádná částka neodpovídá nákupu ze dne 31. 7. 2013 ani 2. 8. 2013.

Svědkyňe P [REDACTED] k těmto dokladům uvedla, že holky tuto dekoraci používali, ona v Medicině nikdy nebyla, nemůže se k nim vyjádřit.

10. Klára květiny 2013 – pozměněné doklady výdajový pokladní doklad

č. 101 rozdíl 2014 Kč, příjemce M [REDACTED], pokladník a schválila B [REDACTED]
K tomuto nákupu svědkyně M [REDACTED] uvedla, že nákup se uskutečnil, ale podpis není její. Šlo o květiny do přístavby, určitě pro to byla. Myslí, že částka odpovídá.

Při vizuálním srovnání s podpisem na výdajovém dokladu č. 102, jsou tyto podpisy shodné. Na úředním záznamu na č. l. 55 je zcela jiný podpis, který odpovídá podpisu na doručence k hlavnímu líčení na č. l. 798.

č. 107 rozdíl 4.506 Kč, příjemce P [REDACTED], pokladní a schválil B [REDACTED]
Svědkyňe P [REDACTED] uvedla, že doklad vypisovala, podpis je její, nákup neprováděla.

č. 146, rozdíl 4038 Kč, příjemce P [REDACTED], pokladní a schválil B [REDACTED]
Svědkyňe P [REDACTED] uvedla, že doklad vypisovala, podpis je její, nákup neprováděla.

č. 147, rozdíl 1974 Kč, P [REDACTED], pokladník, schválila B [REDACTED], paragon 318 Klára květiny

Svědkyňe Ivana P [REDACTED] (od roku 2000 ve školce na pozici školnice, uklízečky), k tomuto pokladnímu dokladu uvedla, že to není její podpis, v Klára květiny nikdy nenakupovala, ale toto zboží se nakupovalo. Neví, kdo to nakupoval, někdo ze školky. Svědkyni byly předloženy i

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová

jiné doklady, které nejsou předmětem obžaloby, k některým uvedla, že je nepodepisovala, neví, kdo zboží mohl nakoupit. Současně uvedla, že se takové zboží pro účely školky nakupovalo.

Podpis svědkyně při vizuálním srovnání s podpisem na úředním záznamu na č.l. 86 spisu se jví zčásti shodný. Není zcela odlišný.

K jiným dokladům, které nejsou uvedeny v popisu skutku, uvedla:

č. 40 podpis je její, věci nebyla koupit sama, neví, proč je jako příjemce, oblečení dostala.

č. 39 podpis není její, dětské knihy nekupovala.

K dalším dokladům uvedla, že tyto věci kupovala,

Svědkyně P[REDAKCE] uvedla, že je tam podpis paní P[REDAKCE]. Nepamatuje si, jestli jí dávala peníze. Peníze někdy vyplatila paní B[REDAKCE], někdo ona.

č. 158, rozdíl 2.459 Kč, příjemce Š[REDAKCE], schválil a podpis pokladníka B[REDAKCE]

Svědkyně Petra Š[REDAKCE] k dokladu č. 158 uvedla, že je možné, že se tam za tolik peněz nakupovalo. Nakupovali tam, neví, zda nákup uskutečnila ona. Podpis není její, je možné, že tam takový nákup uskutečnila. K dalším nákupům v této prodejně za částky okolo 6 tis. Kč uvedla, že je možné, že se takové nákupy uskutečnily. Pokud tam není její podpis, lze dovodit, že tento nákup neuskutečnila.

Podpis na dokladu se od podpisu na pracovní smlouvě zčásti liší, kdy je kratší, písmena Š a T ale vykazují podobné znaky.

Svědkyně k průběhu nákupů uvedla, že nákupy dělala vždy se souhlasem paní B[REDAKCE]. Do 1 tis. Kč platila zpravidla ze svého a poté to vyúčtovala s obžalovanou nebo s paní P[REDAKCE] po předložení paragonu. Nad 1 tis. Kč jí peníze vyplatila předem nebo jí dala zálohu.

č. 160, částka 3809 Kč, M[REDAKCE], schválil a pokladník Be[REDAKCE]

K tomuto dokladu svědkyně M[REDAKCE] uvedla, že zde by se mohlo jednat o její podpis. Zboží poznává, nakupovala ho ona. K dotazu státní zástupkyně uvedla, že si je jistá, že nákup z prodejny Klára květiny za 5 tis. Kč proběhl. Do obchodu se ještě vracela, aby to vůbec odvezla.

11. Klára květiny 2014 – fiktivní doklady - výdajový pokladní doklad

č. 61, částka 6285 Kč, P[REDAKCE]

Svědkyně P[REDAKCE] uvedla, že zde je podpis její. Hodila to na sebe, protože nevěděla, kdo dostal peníze. Podzimní dekorace ve školce viděla. Myslí, že nakupovat chodil úplně každý, pokud bylo potřeba, většinou ty, co měly auta. Občas jí obžalovaná nechala peníze v pokladně a řekla, že přijde ta a ta a že jí to má vyplatit.

č. 136, částka 6340 Kč, P[REDAKCE]

Svědkyně P[REDAKCE] k dokladu uvedla, že podpis je její, nákup neučinila.

č. 276, částka 4738 Kč, P[REDAKCE]

K tomuto svědkyně P[REDAKCE] uvedla, že je to jí podepsané, Nakupovat chodily učitelky, které se dekoracemi zabývaly. Nakupovalo se i za částky 5 tis. Kč.

č. 277, rozdíl 2846 Kč, P[REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová

K těmto dokladům svědkyně P. uvedla, že o těchto nic neví. Řešili si to holky s ředitelkou. Je pravdou, že holky dělaly výzdobu. To je paní B. To je asi nějaký šum, vypsal to ona. Asi se někdo spletl, nebo to měla nadepsané, když to podepsala paní B., nedokáže to vysvětlit. Zde nikomu nic nevyplácela. Peníze fyzicky dávala, ale jen, když jí je dala obžalovaná. Pokladnu si vedla i fyzicky ona.

2015

č. 43, rozdíl 6.141 Kč, P.

Svědkyně P. uvedla, že toto je opravdu její podpis, je to její rukou.

Z vyjádření jednatele společnosti Klára květiny soud zjistil, že dodané zboží dle dokladů je zbožím doplňkovým, tržeb uvedených na paragonech nedosahují. Ručně psané doklady, mimo jiné ty shora, nejsou jimi vystaveny, ke každé realizované transakci se tiskne paragon, až poté se otevře pokladna. Dále uvedl, že zákazník platí hotově či kartou, není identifikován. V případě prodeje na IČO, pokud vyžaduje zákazník daňový doklad a nepostačuje mu "zjednodušený daňový doklad", je mu vystaven na centrále v Rakovníku a většinou platí bankovním převodem.

Všechny výdajové doklady jsou zaúčtovány na konci kalendářního měsíce, zaúčtovala je svědkyně P. Ta uvedla, že je vypisovala podle paragonu a podle toho, co jí řekla obžalovaná, nebo jí nechala peníze s tím, že holky jsou na nákupu, že je to odsouhlasený. Peníze byly holkám vždy vyplaceny. Když nevěděla na koho doklad napsat, tak to napsala na sebe, aby to měla hotový. V takovém případě ona nákup neprovedla a peníze nedostala. Peníze vyplácelo obžalovaná a v její nepřítomnosti ona. Nebo je vyplácela, pokud jí obžalovaná řekla, aby je vyplatila. Částky v hotovosti vyplácela do 10 tis. Kč. Velkou hotovost u sebe měla obžalovaná.

Svědkyně Petra Š. k průběhu nákupů uvedla, že nákupy dělala vždy se souhlasem paní B. Do 1 tis. Kč platila zpravidla ze svého a poté to vyúčtovala s obžalovanou nebo s paní P. po předložení paragonu. Nad 1 tis. Kč jí peníze vyplatila předem nebo jí dala zálohu.

12. Jednota Podbořany – fiktivní doklady

příjemce vždy P., pokladní a schválila – vždy B., výdajový pokladní doklad

č. 90, rozdíl 9650 Kč

K tomuto dokladu svědkyně P. uvedla, že jej podepsala. Určitě by si všimla, že do kuchyně nepřišly skleničky a hrnky. Hlavně si vedla sešit, a když něco přišlo, ta to zapsala jako skladovou kartu. Když se něco rozbilo, tak se to napsalo a jednou za rok se to odepsalo.

č. 91, rozdíl 3990 Kč, P.

K tomuto svědkyně P. uvedla, že je to její podpis, je to ona, i to vypsal.

č. 92, rozdíl 10.372 Kč P.

Je to ona, na nákupu nebyla.

K těmto dokladům svědkyně P. uvedla, že tyto doklady nosila i paní G., byla na ně zvyklá, proto ji to neudivilo, že by to bylo špatně. Doklad na čl. 544 nenosila, ale pak se asi nosily. Svědkyně uvedla, že v jednotě nenakupovala. Ví od své matky, že tam takové zboží bývalo.

Ze zprávy této společnosti soud zjistil, že kopie zaslaných dokladů nejsou doklady, které používají. Zákazníkovi je vystaven zjednodušený daňový doklad pomocí pokladního systému,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová

vzor společnost přiložila, jde tedy o lístek vytištěný pokladnou. Při odběru zboží nad 10 tis. Kč je zákazníkovi vždy vystaven řádný daňový doklad, který vystavuje ústředí družstva. Předložené doklady jsou nedůvěryhodné, vykazují znaky podvodného jednání. Jsou opatřeny platným razítkem prodejny, podpis je nečitelný, není možné určit osobu, která jej podepsala. Dle databáze pokladního systému nebylo zboží uvedené na paragonech od roku 2010 na zásobách prodejny, nebylo tedy ani předmětem prodeje. Dále společnost doložila výběr z knihy faktur, kde jsou fakturovány nákupy potravinářského zboží poškozenou a tyto hrazeny převodem na účet.

13. Anna S. – pozměněné doklady
výdajový pokladní doklad

č. 145, rozdíl 3000 Kč, P., účtenka č. 27

K tomu svědkyně P. uvedla, je to ona, na nákupu nebyla.

K tomuto svědkyně P. uvedla, že podpis je její, částka je přepsaná. Když se v dokladu splete, škrtne to a napíše nový. Doklady vypisovala na žádost obžalované. Daňový doklad obžalovaná nechtěla, uváděla, že není plátce DPH. Zboží prodávala obžalované i jiným zaměstnancům školky. Dále uvedla, že večer se vyjela denní tržba, utržili lísteček. Co vyjelo na sjetině, dávali do tržeb. Co utržili, napsali do sešitu.

č. 152, rozdíl 1.000 Kč, B., účtenka 32

Svědkyně P. uvedla, že zde je paní B.. Vypsala jí to, protože ji to nebavilo. K množství se nedokáže vyjádřit.

K tomuto dokladu svědkyně P. uvedla, že jej vystavovala ona. Bylo tam 96 Kč, doklad je upravený, obě částky. Ona za jedničku nedělá tečku ani čárku.

č. 156, rozdíl 2000 Kč, P., účtenka č. 42

K tomuto svědkyně P. uvedla, že zde je zase ona.

Podle svědkyně L. paragon asi neodpovídá tomu, jak ho vypsala, je tam připsaná dvojka. Poznává to, protože si takové věci zapamatuje, nákup nad 2 tisíce není běžný.

č. 269, rozdíl 2000 Kč, P., účtenka č. 7;

K tomuto dokladu svědkyně P. uvedla, že zde je zase ona, vypsala to, na nákupu nebyla.

K dokladu č. 7 svědkyně L. uvedla, že je zde také její podpis. Nákupy byly bez těch tisíců, dvojku píše jinak. V obou případech nakupovala obžalovaná. Neví, zda to byly nákupy pro školku. Vypisovala jí paragon, protože o to požádala. Daňový doklad nechtěla. Denní tržby byly pod deset tisíc Kč. S tržbou se dala účtenka z kasy, kolik byla tržba, aby to souhlasilo. Do sešitu se psala celodenní tržba, nepsal se každý nákup. Registrační pokladnu neměli.

Svědkyně Anna S. uvedla, že je majitelkou květinářství, prodávaly její zaměstnankyně paní P. a L., a to za hotové. K dokladům č. 27, 32, 42 a 7 uvedla, že tyto paragony se nevydávaly vždy, nebyl to přímo daňový doklad, který měli propisovací, tyto doklady byly jen informativní. Vystavovali je proto, že měli pokladnu jen s číslicemi. Pokud nakoupil kolektiv, aby si to mohli rozpočítat. Když si někdo něco koupil, dostal jenom účtenku z pokladny, kde jsou jen čísla. Kdyby někdo přišel ze školky, nedali by to automaticky. Kdyby si požádali, dostali by daňový doklad, který má kopii a je na něm uvedeno DPH. Ví, že je její povinností vystavit daňový doklad. K dotazu, že ho má vystavit bez vyzvání uvedla, že na to nedovede odpovědět. Po dotazu policie nenašli žádné další podezřelé doklady. Podle zaměstnankyň jsou některé doklady pozměněné. Dále svědkyně popsala jak. Shora uvedené čtyři doklady byly vydány proto, že si to vyžádala obžalovaná u jejích zaměstnankyň, takto jí to sdělily její zaměstnankyně. Denní tržby za uvedené dny nedoložila, neví proč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová

14. Energo Arch s.r.o. – pozměněný doklad

výdajový pokladní doklad -

č. 162, rozdíl 1000 Kč, příjemce P [REDACTED], schválil + pokladní podpis obžalované

K tomuto dokladu svědkyně P [REDACTED] uvedla, že ona běžela pro pár tácků, nechala tam pár korun. Neví, kdo byl pro zbytek, dělali raut pro rodiče. Ona žádný doklad nedostala, neví, kdo nákup dokončil. Prodavačky si napsaly, že je to otevřený účet, taková byla domluva. Výdajový doklad k tomu vyplnila ona, dostala to ve štosu na konci měsíce (zaúčtoval 31. 8.2014 – nákup 23. 8. 2014. Neví, zda nakoupila v řádu stokorun nebo tisíce korun. Otevřený účet domluvila obžalovaná. Měla to tam jít potom zaplatit.

Na dokladu od poškozené je zřejmé, že došlo k přepsání data z 27. na 23. 8., počtu kusů a celkové ceny.

Z dokladů dodavatele soud zjistil, že byla zakoupena dvě balení tácků v hodnotě 71 Kč za kus, celkově 142 Kč. Z doklady založeného v účetnictví školky je zřejmé jeho pozměnění na 15 ks po 76 Kč.

15. Svědek Tomáš P [REDACTED] vypověděl, že zpracovával účetnictví pro školku od počátku roku 2012 a poslední uzavřený rok měl 2015. Pozměněných dokladů si nevšiml. Částky na výdajových a příjmových dokladech souhlasily s částkami na paragonech. Nevšiml si dodávek zboží od obžalované jako fyzické podnikající osoby, až později se o tom začalo mluvit. Předával inventurní soupisy, neví, zda se pak dělali inventarizace. Dostával vyřazovací protokoly, nevzpomene si, co se vyřazovalo. Nedokáže posoudit, zda bylo vyřazováno více hraček ve srovnání s jinými školami. Dle vnitřní směrnice byl majetek do inventarizace v částce nad 1 tis. Kč, do této částky byly předměty rozúčtovány do spotřeby. K předávaným dokladům. Dále uvedl, že se stávalo, že chyběly faktury, nebyly kompletní výpisy, nebo chyběla část nebo celá pokladna. To pak docházelo doporučenou poštou.

16. Z výpovědi svědka Mgr. Radka [REDACTED], starosty města Podbořany, soud zjistil, že k provedení kontroly je vedly dotazy občanů na to, co si mohou ředitelé mateřských škol dovolit. Proto byla provedena kontrola společností APTUS. Z této zjistili kromě nákupů od obžalované i možné falšování a padělání účetních dokladů. Proto hned podali trestní oznámení. Dále popsal vzdání se funkce ředitelky ze strany obžalované, kde na rozdíl od ní uvedl, že dokument vyhotovila sama obžalovaná. Tuto skutečnost soud dále nezkoumal, neměla vliv na rozhodnutí o vině. Dále svědek uvedl, že k vytýkaným pochybením se obžalovaná nevyjádřila.

17. Svědkyně Bc. Jaroslava G [REDACTED] vypověděla, že pracuje jako vedoucí finančního odboru Městského úřadu v Podbořanech. Poškozená je jejich příspěvkovou organizací, proto by měli alespoň jednou za dva roky provést kontrolu. Předtím provedl kontrolu APTUS, oni provedli hloubkovou kontrolu. Zjistili, že téměř všechny doklady, které byly v hotovosti, byly od firmy B [REDACTED]. Některé doklady se jim zdály pozměněné nebo fiktivní. Dotázali se dodavatelů a ti jim to potvrdili. Na dokladech bylo dopsáno "placeno hotově" a v hotovosti bylo placeno jen u čtyř uvedených dodavatelů. Snad 99 % nákupů od obžalované bylo pod 1 tisíc Kč, i lehátka nebo povlečení. Jen parní stanice byla za 4.900 Kč a dle internetu byla ta samá za 2.900 Kč. U dokladů z Klára květiny byla razítka úplně stejná, stejně položená, bylo vidět, že to bylo okopírované. Některé jednotky byly 0,60 Kč za kus, majitel jim řekl, že to není možné, veškeré položky zaokrouhuje na koruny. Dále popsala, že u některého zboží si mysleli, že není možné, aby se v takovém množství ve školce nacházelo. Také se jim zdály nadhodnocené ceny, pokud tyto porovnávali s informacemi z internetu. Bylo jim divné, z jakého důvodu třeba obžalovaná

prohání svým účetnictvím ložní prádlo. Když se ptali, kde ho nakupovala, tak jim řekla, že ho nechávala šít. Neřekla kde, když to chtěli ověřit. To se jim zdálo neekonomické. Nebyli schopni prokázat, že tam takové množství bylo. Když se třeba zeptali, že je tam málo panáčků, tak jim bylo řečeno, že se poničili a vyhodili. Kontroly proběhly v letech 2011 a 2013. I tehdy dodávala obžalovaná, ale ne v takovém množství. K uplatněnému nároku na náhradu škody uvedla, že sečetli to, co měla dodat obžalovaná a k tomu těch 80 tis. Kč, které měly být od těch čtyř dodavatelů. Inventarizaci majetku prováděla školka sama.

18. Pokud soud hodnotil shora uvedené a popsané důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, pak dospěl k závěru, že vina obžalované u této části skutku nebyla prokázána.
19. Soud má za prokázané, že všechny jednotlivě vyjmenované doklady o nákupu zboží jsou upravené nebo fiktivní, a to přesto, že jednotlivé zaměstnankyně školky uvedly, že se tyto věci nakupovaly a dokonce i v takovém množství. Soud má dále za prokázané, že přístup k penězům v pokladně měla obžalovaná a v její nepřítomnosti, nebo na její pokyn, svědkyně P. Současně má soud za prokázané, jak plyne se shora uvedených výpovědí, že výdajové pokladní doklady neodpovídají skutečnosti. Jak uvedla svědkyně P., doklady vypisovala ona, a to i v případě, že je tam uvedena obžalovaná, protože tu to nebavilo. Pokud nevěděla, komu byly peníze vyplaceny, uvedla sebe. Jako příjemce peněz je u většiny dokladů uvedena právě svědkyně P. Pokud někdo doklad pozměnil či fiktivně vytvořil, pak jediným důvodem bylo, získat finanční prospěch za nedodané zboží.
20. Pokud jde o doklady z Mediciny, pak doklady jsou podle svědkyně J. upraveny, jak shora uvedla. Kopie dokladů již nejsou k dispozici, tedy nelze porovnat upravený a neupravený doklad. Přesto, že sjetiny denní tržby obsahují položky, které v součtu odpovídají denní tržbě, není mezi nákupy ani v jednom případě obsažen nákup pro poškozenou v upravenou či neupravené částce. Soud tak má pochybnosti o řádném vedení tržeb ze strany společnosti Medicina a vystavené paragony považuje za důkazně nevěrohodné. Nelze prokázat, v jaké výši byly nákupy skutečně provedeny. O jejich pozměnění svědčí i to, že paragony mají dole uvedené stejné číslo 018931. Podle svědkyně J., zde nakupovala vždy paní M. Možnost pozměnit doklady tak měly obžalovaná, svědkyně P. a nakupující osoba, zřejmě svědkyně M.
21. Z vyjádření společnosti Klára květiny ke způsobu účtování, jak je shora popsáno, má soud za prokázané, že všechny předmětné doklady jsou fiktivní. Tento závěr podporuje umístění razítek, která jsou na všech dokladech umístěna ve stejné poloze. Nepodařilo se prokázat, kdo jednotlivé nákupy provedl. Podle svědkyň P., Š. a M. v podstatě všechny zaměstnankyně. Š. i M. u dokladů uvádějí nepravost svých podpisů.
22. Z vyjádření společnosti Jednota, že uvedené zboží nebylo v sortimentu prodejny, což vyplývá z elektronicky vedené evidence, má soud také prokázané, že jsou tyto doklady fiktivní. Doklady byly vystavovány pokladním systémem nikoliv ručně. Výpověď svědkyně P., že by si všimla, že uvedené zboží bylo dodáno je tak nevěrohodná.
23. Z výpovědí svědkyně S., L. a P., které jsou ve vzájemném souladu má soud za prokázané, že všechny čtyři předmětné doklady byly pozměněny. Současně z nich má za prokázané, že tyto nákupy uskutečnila obžalovaná, které byl paragon, nedaňový doklad, vydán na její žádost.

24. Z vyjádření společnosti ENERGO ARCH s.r.o, a z porovnání dokladů založených u každé ze stran obchodu, má soud za prokázané, že uvedený doklad byl pozměněn. Nákup započala dle své výpovědi svědkyně P[REDAKCE], žádný doklad, ale nedostala, účet zůstal otevřený.
25. Na pozměnění dokladů, kterým by získaly majetkový prospěch, mohly mít zájem vždy tři osoby. Nakupující, kterého soud zná jen v některých případech, obžalovaná a svědkyně P[REDAKCE]. Nakupujícímu peníze vyplatila buď obžalovaná nebo svědkyně P[REDAKCE]. I v případech, kdy je na výdajovém pokladním dokladu jako příjemce, pokladní i schválil, obžalovaná, což je pouze u dvou dokladů, nelze učinit závěr, že pouze ona mohla tyto pozměnit a jediná mohla na změně či profitovat. Z výpovědi svědkyně P[REDAKCE] soud zjistil, že doklady neodpovídaly skutečnosti, ve většině případů uvedla jako příjemce peněz sebe, ačkoliv uvádí, že žádné nákupy osobně neprováděla. I při nákupu zboží obžalovanou vyplňovala příjmový pokladní doklad a teoreticky mohla doklad o nákupu pozměnit. Výpověď svědkyně P[REDAKCE] soud neposoudil jako zcela věrohodnou, jak je shora uvedeno, když popisovala nakoupené hrnečky z jednoty, u kterých má soud za prokázané, že dodány být nemohly. Pozměnění či falšování dokladů u jednotlivých nákupů směřuje k hypotéze, že pachatelé mohou být obžalovaná nebo svědkyně P[REDAKCE] za předpokladu, že by se činu současně nedopustilo více osob. Jednotlivé svědkyně se ve školce znali, pracovali v ní roky, nelze předpokládat důslednou vzájemnou kontrolu. Fyzickou kontrolu nakoupeného zboží obžalovaná zjevně neprováděla, pro závěr o její vině tato skutečnost nepostačuje. Přesto nelze zcela vyloučit, že by pachatelé bylo více osob. U nákupů u Anny S[REDAKCE], přišli s účtenkami do styku pouze obžalovaná, která sama nákupy provedla a následně svědkyně P[REDAKCE]. Pouze tyto mohly mít z jejich úpravy majetkový prospěch. Pozměnění dokladů má soud za prokázané z výpovědí svědkyň P[REDAKCE] a L[REDAKCE]. Obžalovaná by si přímo vyplatila rozdíl po úpravě účtenek, svědkyně P[REDAKCE] by tak mohla učinit v době, kdy měla doklady u sebe ke zpracování, když tyto byly zpracovány jí, vždy jednou za měsíc. Shora popsání důkazy, které soud hodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a které vedou ke zúžení okruhu možných pachatelů, však netvoří ucelený řetězec, který by bez pochybností vedl k závěru o vině obžalované.
26. Pokud se soud zabýval případným motivem obžalované, jednání, jak je popsáno v obžalobě by bylo z její strany zbytečně riskantní. Obžalovaná si mohla na jí dodané zboží stanovit jakoukoliv marži, mohla prodávat zbytečně velké množství zboží do školky a bez jakéhokoliv rizika tak získat větší majetkový prospěch. Vina obžalované tak bez pochybností nebyla prokázána, nebylo prokázáno spáchání této části skutku.
27. část skutku – dodávky zboží
28. V druhé části popsaného skutku bylo obžalované kladeno za vinu, že vkládala do účetnictví poškozené pokladní doklady od osoby samostatně výdělečně činné - Michaely B[REDAKCE], [REDAKCE] v letech 2013 až 2016 v celkové výši 1.246.885 Kč.
29. Obžalovaná spáchání této části skutku popřela, jak je uvedeno shora.
30. Svědkyně Romana P[REDAKCE] k této části skutku uvedla, že, co se týče dodávání z firmy obžalované, tak ta ji požádala, aby byla uvedena na výdajových dokladech. Dále popsala, že viděla obžalovanou zboží vykládat, jaké viděla druhy zboží, kde bylo vyskládáno a podobně. Ona to podle dokladů nekontrolovala, ale viděla tam ty hromady. Kontrolovala ho obžalovaná. Dále popsala, že mívala otevřené dveře na chodbu a že to viděla. Neviděla to kontrolovat někoho jiného, ale vždy tam s obžalovanou někdo byl. Doklady ke zboží dodanému obžalovanou viděla, psala k tomu výdajové doklady. Podle jejího názoru dodané zboží odpovídá tomu, co je ve školce. Obžalované bylo placeno vždy hotově. Ona to zapsala do pokladní knihy a obžalovaná si to

vyplácela sama. Svědkyně neměla takovou hotovost u sebe. Ona jí nikdy nic nevyplácela jako fyzické osobě.

31. Svědkyně Martina M. k nákupům zboží od obžalované uvedla, že několikrát byla svědkem, kdy od ní převzali zboží, např. drogerii, hračky, knihy. Po dovezení do školky se zboží rozbalovalo na velké spojovací chodbě. Zboží viděla jak ve škole, tak v obchodě obžalované, protože to tam samozřejmě skládaly do krabic. Dodané zboží kontrolovaly podle papíru a odškrtovaly. Nestalo se, že by obžalovaná dodala zboží v krabicích a nikdo nevěděl, co bylo dodáno, byla u toho ona, nebo někdo z kolegyň. Nikdy si obžalovaná nevyskladovala zboží sama. Při dodávkách obžalované nezjistila nikdy žádné nesrovnalosti. Faktická inventarizace se prováděla, většinou jednou do roka. Kontrolovala se inventarizační čísla a na soupisu se majetek odškrtoval. Inventarizace se provádí od 1 tis. Kč výše. U majetku s nižší částkou se to psalo do pokladní knihy, když se to pořídilo. V době, kdy obžalovanou zastupovala, nikdy neměla pochybnosti k tomu, jak školku řídí ve vztahu k nákupům zboží. Nemyslí si, že v době, kdy byla obžalovaná ředitelkou, že by byla škola přezásobena. Pokud byly svědkyni předestřeny pravidelné nákupy hraček, pak tyto se podle ní uskutečnily, pouze mají třídy nadstandardně vyplněné hračkami.
32. Svědkyně Ivana P. uvedla, že zboží si obžalovaná objednala sama, u přebírání zboží byla ona i jiní, řekla jim, kam to mají uložit. Zboží se nechalo stát v prádelně a obžalovaná si ho přebrala. Obžalovaná následně zboží přebrala, otevřela krabici, přepočítala kusy, vzala si fakturu. U toho byla ona nebo třeba druhá uklízečka. Ona sama zboží nikdy nekontrolovala. Množství objednaného zboží jí přišlo obvyklé. Krabice se zbožím od obžalované neměly zákaz otevírat. Otevírala si je obžalovaná sama. Zboží nemohl převzít nikdo jiný, neví proč.
33. Svědkyně Helena J. vypověděla, že zpracovávala účetnictví obžalované na základě jí předaných dokladů. Tyto byly v šanonu podle data, byly seřazené a tržby byly jednou ročně v celkové částce, která se pak rozpočítala měsíčně. Tržby byly napsány na papíře jednou částkou. Pro účely přiznání to bylo postačující. Nevěděla, že obžalovaná dodává zboží do školky, z dokladů to nevyplývalo. Neviděla žádné paragony ani sjetiny, co se týče denních či měsíčních tržeb. Co se týče objemu tržeb, v roce 2015 byly trochu větší, jinak se to pohybovalo v řádech 400 tisíc Kč. K dotazu, zda obžalovaná udržovala zásoby, uvedla, že měla za to, že zásoby se vykazovaly na obchodě. V tom nikdy nebyla. Všechno zboží bylo placeno hotově.
34. Z výpovědi svědkyně Květy M. soud nezjistil žádné relevantní informace k žalovanému skutku. Účetnictví poškozené zpracovávala až od května 2016.
35. Ze zprávy o finančním šetření k majetku obžalované soud nejistil žádnou skutečnost, která by měla vztah k žalovanému skutku.
36. Stěžejní důkazem v této části je znalecký posudek z oboru ekonomiky. Posudek, tak jak byl zpracován na základě zadání policejního orgánu, však závěr o zpronevěře neobsahoval. Znaleč Ing. Racková v tomto pouze konstatovala, že na základě účetních dokladů dohledaných a zaúčtovaných v účetnictví školky, měla obžalovaná v uvedeném období poškozené dodat zboží v celkové hodnotě ve výši 1.246.885 Kč. Možností dodat takového množství zboží poškozené se v tomto posudku znaleč nezabývala, jak vyplynul z jejího výsledku u hlavního líčení. Z tohoto důvodu tak bylo znalečovi uloženo dopracování znaleckého posudku k možnosti dodat uvedené zboží obžalovanou jako fyzickou podnikající osobou, při srovnání účetnictví poškozené a účetnictví obžalované jako fyzické podnikající osoby.
37. K dopracovanému znaleckému posudku, kterým byla stanovena hodnota zboží, které do školky nemohla dodat na částku 279.657,- Kč, měla obžalovaná řadu námitek, upozorňovala na

nesprávné posouzení jednotlivých položek či chyby znalkyně, případně poukazovala na to, že některé zboží bylo vzato ze skladu. Znalkyni byly připomínky zaslány. Znalkyně připomínky prošla, typově pak jednotlivé typy připomínek u hlavního líčení vysvětlila.

38. Znalkyně vysvětlila problematiku spojování položek, záměny názvosloví nebo záměny počtů sad a jednotlivých kusů zboží. Vysvětlila, že bylo obtížné některé nepřesnosti při zpracování posudku odhalit, vysvětlila to na jednotlivých vytýkaných pochybeních, např. faktury na dvě panenky Laura a faktury na dvě panenky Steffi, které byly následně do školky dodány pod položkou čtyři panenky Steffi, nebo nakoupené obuvi pod názvem Prestige a bundy označené jako softshell a jejich následné dodání do školky jako pracovní oblečení.
39. Pokud se týče stavu skladu, uvádí znalkyně hodnotu daňového přiznání a kolik by musel být zůstatek minimálně jen z toho, co vzala ze skladu z té školky. Pokud má v daňovém přiznání 75 tisíc Kč a školka celkově dělá, že se vyzvedlo 86 tisíc Kč, tak říká, že to není možné. Prádlo by tam nebylo žádné, musel by být prázdný obchod, a jak může být vyšší sklad, který vyjde ve školce, než sklad v daňovém přiznání. Problém je, že je tvrzeno, že sklad byl veden a není doložen. Od policie nedostala žádný inventurní soupis. Ona tedy bude tvrdit, že to ve skladu nebylo, ale druhá strana bude tvrdit, že to bylo ve skladu v roce 2012.
40. K tabulce stavu skladu uvedla, že v roce 2014 bylo vyjmuto ze skladu 82.000, ale byl zůstatek jen 75.000, tak by tam nemohlo být žádné prádlo, proto to podle znalkyně není možné. Dále uvedla, že nemá stav skladu školky, proto ani stav prádla z podnikání, takže se opravdu může stát, že to v celé hodnotě opravdu bude školka, což je v obchodování nereálné. Z dodaných podkladů to zjistit nelze. Pokud by předpokládala, že v daňovém přiznání je celá hodnota jen školka, pak by byl rozdíl mezi hodnotou, co bylo na skladě a co bylo vyjmuto, co nemohlo být na skladě (tedy dodáno – pozn. soudu), tedy v roce 2014 7.000,- Kč. Podle znalkyně známe pouze stav skladu, nikoliv jeho složení. Dále uvedla, že v daňovém přiznání je uveden nákup prádla a tržby, ale ty opět nejsou rozdělené. V roce 2013 se to vzít ze skladu mohlo. V roce 2014 už tržby ze školy mnohonásobně převyšovaly tržby, které byly uvedeny. Dále uvedla, že nezjistíme ani minimální škodu, když má tržby, které se jí jeví a prokazatelně i jsou, zkrácené, protože v daňové evidenci je jiná částka, než je na paragonech přímo ze školky, která je vyšší. Dále znalkyně vysvětlila, proč se ke konkrétnímu výsledku nelze dopočítat ani při odečtení skladu za rok 2013. Vysvětlila, že při neznalosti marže, když je na skladu zboží za 50 tisíc Kč, dodám za 20 tisíc Kč, tak na skladě sice teoreticky má být zboží za 30 tisíc Kč, ale může být i zboží za 35 tisíc Kč. Je to způsobeno neznalostí výše marže. Pokud je tedy uvedeno v daňové evidenci za rok 2013 stav skladu 75 tisíc Kč, muselo by být zjištěno za jakou položku a to z dostupných podkladů nelze. To, jak je dnes škoda vyčíslena s ohledem na nějaké ponížení (dle zapracovaných připomínek obžalované, tak to s největší pravděpodobností nemohlo být dodáno. Může být ale tvrzeno, že to bylo dodáno z roku 2012. Tento rok také vykazuje zůstatky skladů, ale neví, co je ve skladu ani nebyly podklady za rok 2012, aby šlo zjistit marži.
41. Pokud by měla učinit závěr, jaké minimální množství zboží nemohlo být dodáno, pak by to byl rozdíl, za předpokladu, že zboží, které bylo na skladu, bylo dodáno do školky. Tedy za 7 tis Kč v roce 2013 a 11 tis. v roce 2014. Tento minimální rozdíl zohledňuje i to, jak navazují postupně kalendářní roky, čísla na sebe navazují. Pokud by se zohlednil i rok 2012 absolutně ve prospěch (tedy ze skladu vše dodáno do školky – pozn. soudu), pak bychom byly na nule a ještě by nám zbylo prádlo.
42. Znalkyně dále uvedla, proč nelze ani uvést, o kolik byly tržby uvedené v daňové evidenci nižší než ve skutečnosti. Hodnoty skladu nebyly prakticky ničím podložené, tedy alespoň jí nebylo nic předáno.

43. Z protokolu o výsledku kontroly hospodaření s veřejnými prostředky za rok 2013, soud zjistil, že byly zjištěny nedostatky pouze ve vztahu k proplácení cestovních náhrad + neaktuální směrnice stanovující zásady pro vedení účetnictví.
44. Pokud soud hodnotil důkazy k této části skutku jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, pak dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by obžalované tento spáchala. Všechny svědkyně, které v žalovaném období byly u poškozené v pracovním poměru, shodně uvedly, že nezjistily, že zboží, které měla do školky dodávat obžalovaná, ve skutečnosti dodáno nebylo. Tak jak je shora popsáno, se pak podílely i na jeho vybalování, nebo byly přítomny kontrole dodaného zboží. Současně všechny uvedly, že se nedomnívají, že by školka byla přezásobena např. hračkami, či ložním prádlem, ani se nedomnívaly, že by bylo zboží od obžalované dodáváno za nevýhodné ceny.
45. Z přehledu dodaného zboží, zejména hraček nebo ložního prádla, se mohou zdát nákupy jako nepřiměřené, a to i s porovnáním s dobou, která následovala po rezignaci obžalované na funkci ředitelky mateřské školy. Posouzení této skutečnosti ale není předmětem obžaloby a soud se jí proto nezabýval. Pouze v extrémním případě a při zcela jiné formulaci skutku by bylo možné zvažovat za takové jednání její trestně právní odpovědnost. Jako nevhodné se jeví, že obžalovaná jako fyzická podnikající osoba, tedy podnikající za účelem dosažení zisku, současně jménem poškozené realizovala nákupy, tedy měla se naopak snažit o co nejlevnější pořízení daného zboží v požadované kvalitě. Tyto dva zájmy jsou tedy protichůdné a nelze je realizovat současně. Nákupy od obžalované byly dle obžaloby realizovány přes tři roky, a pokud proběhly kontroly hospodaření školky, musela být tato informace známa. Jednání obžalované však v tom, že „nakupovala od sebe“ není nezákonné a jeho existenci lze považovat za selhání kontrolních mechanismů a problém zejména morální.
46. Ve stejné rovině lze hodnotit otázku, proč školka nenakupovala zboží bez prostřednictví obžalované.
47. Dodávky zboží obžalovanou poškozené není možné ověřit následně provedenou inventurou, když většina dodaného zboží byla nižší hodnoty než 1 tis. Kč, tedy pod hranici inventarizace.
48. Jak je shora podrobně popsáno ke znaleckému posudku z oboru ekonomiky, s vysokou mírou pravděpodobnosti nebylo zboží tak, jak je evidováno v účetnictví poškozené v tomto rozsahu dodáno. Jak znalkyně vysvětlila, není možné znalecky stanovit ani minimální množství nedodaného zboží obžalovanou poškozené za žalované období. Závěr by byl vždy pouze pravděpodobný, a to i při úplném zohlednění skladových zásob uvedených v daňové evidenci obžalované, tak jak byly uvedeny v daňových přiznáních, ve prospěch obžalované. Takový znalecký závěr však při hodnocení soudem není schopen vyvrátit obhajobu obžalované, že takto označené nedodané zboží, bylo dodáno ze skladu roku 2012. Znalkyně vysvětlila, že při vypracování posudku byla limitována absencí dokumentace k inventarizaci, ke skladovým zásobám, k tržbám a současně „dvoukolejností“ podnikatelské činnosti obžalované, tedy dodávkou zboží poškozené a prodejem prádla. Z provedených důkazů mohl soud pouze učinit závěr, že obžalovaná krátila tržby, když jí přiznané tržby byly nižší, než tržby za zboží dodané poškozené. Je i pravděpodobné, že jí uváděné skladové zásoby, pokud odpovídaly skutečnosti, obsahovaly i prádlo a veškeré zboží, jak bylo deklarováno, do školky dodáno nebylo.
49. Soud však při neprokázání viny obžalované kdy pochybností vyložil v její prospěch, obžalovanou zprostil v souladu s § 226 písm. a) žalovaného skutku v obou popsanych částech, když nebylo prokázáno, že se skutek stal.
50. Při zproštění obžaloby soud odkázal poškozenou s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních dle § 229 odst. 3 trestního řádu.

51. Soud neprovedl důkaz výsledkem svědků Hany K[REDAKCE], Lea P[REDAKCE], Mgr. Ericha K[REDAKCE] a Ing. Evy Š[REDAKCE], jak navrhla obhajoby, když má za to, že výsledky těchto svědků byly nadbytečné, protože tito svědci nemohli svědčit k pozměněným či zfalšovaným dokladům ani k tomu, zda bylo zboží dle od obžalované dle účetnictví poškozené skutečně dodáno. Soud zamítl také návrh na vypracování revizního znaleckého posudku z oboru ekonomiky, když zpracovaný posudek nepovažoval za vadný či neúplný. Pokud při návrhu na jeho zpracování státní zástupkyně poukazovala na změny v závěrech znalkyně, pak je třeba uvést, že jejich důvodem nebyly chyby znalkyně. V obžalobě stanovená způsobená škoda na nedodaném zboží, nebyla v znaleckém posudku tvrzena. Cena celkově dodaného zboží dle účetnictví poškozené byla zaměněna se způsobenou škodou. Následně znalkyně dopracovala znalecký posudek dle porovnání účetnictví poškozené a obžalované jako fyzické podnikající osoby. Za způsobenou škodu označila rozdíl mezi zbožím dodaným poškozené a zbožím nakoupeným obžalovanou. Následná částečná korekce závěru byla způsobena zohledněním připomínek obžalované, kdy znalkyně vysvětlila, proč došlo k nepřesnostem ve výpočtu, když obě účetnictví označovala stejné zboží jinak, případně byla zaměňována balení a jednotlivé kusy a podobně. Při těchto svých závěrech znalkyně nezohledňovala skladové zásoby, když uváděla, proč by takové zohlednění bylo nepravděpodobné. K dotazům soudu připustila, že při neznalosti inventarizace skladových zásob nelze dopočítat minimální nezpochybnitelnou, tedy znalecky určenou škodu a při zohlednění skladových zásob za rok 2012, by škoda mohla být i nula. Znalkyně nemohla z odborného hlediska skladové zásoby zcela pominout, přesto, že považovala za nevěrohodné dodání veškerého „chybějícího zboží“ ze skladu. Znalkyně vysvětlila limitaci závěrů nedostatečnou dokumentací i "dvoukolejností" podnikání obžalované, které při absenci některých dokladů neumožňují přesně škodu stanovit. Jiný, než stranou očekávaný výsledek znaleckého zkoumání, není důvodem jeho revize, při nezjištění nedostatků posudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo (§ 249 odst. 1 trestního řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 2 trestního řádu).

Louny 20. března 2018

Mgr. Kamil Vacík, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Víchová